

ИМУНОФЕНОТИПНА И МОЛЕКУЛЯРНА ХАРАКТЕРИСТИКА НА В-КЛЕТЪЧНИ ЛИМФОМИ С ЛЕВКЕМИЧНА ИЗЯВА, ВИЛОЗНА МОРФОЛОГИЯ И СПЛЕНОМЕГАЛИЯ

Яница Давидкова, Георги Балаценко, Росица Владимирова, Мария Мухтарова, Тихомир Диков, Валентина Маджарова, Милан Ягуриноски, Бранимир Спасов, Маргарита Генова

Национална специализирана болница за активно лечение на хематологични заболявания, София

Спектърът от левкемизирани лимфоми с вилозна характеристика на малигнената популация, зрял В-клетъчен фенотип и водеща спленомегалия в клиничната изява представляват диференциално-диагностичен проблем, който изисква комплексен подход.

Цел: да определим ролята на имунофенотипни и молекулярни биомаркери, които допълват клинично-лабораторните показатели в диагнозата на В-клетъчните лимфоми с левкемична изява, вилозна морфология и спленомегалия.

Материали и методи: Проучването обхваща 91 пациента, от които 64 случая с класическа трихоловкемия (сHCL), 9 с трихоловкемия-вариант (vHCL) и 18 пациенти - със спленален маргиналнозонов лимфом (SMZL), диагностицирани за периода 2005-2018 год. в НСБАЛХЗ, София.

Резултати: Анализът показва значими различия между обособените категории. Средната възраст на пациентите с сHCL (53.3 год) беше значимо по-ниска от тази при пациентите с vHCL (69.8 год.) и SMZL (65 год.), ($p < 0.001$). Съотношението мъже:жени при пациентите с сHCL беше 4.8:1 (53 мъже, 11 жени) за разлика от vHCL (0.8:1) и SMZL (0.8:1) ($p = 0.001$). Средният левкоцитен брой при сHCL ($4.4 \times 10^9/l$) беше значимо по-нисък от този, при пациентите със SMZL ($27.5 \times 10^9/l$) и с vHCL ($39 \times 10^9/l$) ($p < 0.001$). Установени бяха и значими различия във имунофенотипа. Трихोलимфоцитите при сHCL бяха 100% позитивни за CD103, CD25 и CD11c, 97% за CD200 и 95% за CD305. Независимо, че пациентите с vHCL също се позитивираха в 100% за CD103 и CD11c, и в 83% за CD305, имуномаркирането за CD200 беше положително само в 63%, а CD25 - само при един пациент ($p < 0.001$). Класическата и vHCL се различаваха и по CD31, CD27. Пациентите с SMZL се характеризираха със значимо по-ниско разпространение на CD31 (5%), докато CD27 се позитивира в 77% от случаите ($p = 0.01$). Оценката на CD185 показва пълна липса при vHCL спрямо 57.1% и 93% при сHCL и SMZL ($p = 0.001$). Различията във фенотипната характеристика между сHCL и SMZL бяха по-изразени – CD103 беше отрицателен във всички случаи със SMZL, а CD11c (29%), CD200 (41%), CD25 (54.5%) и CD305 (70%) се маркираха в статистически значимо по-малък брой случаи ($p < 0.05$). CD81, който беше намерен при 100% от пациентите с vHCL и SMZL, показва положително имуномаркиране само при 41.4% от сHCL ($p < 0.001$). Допълнително, носителството на мутацията BRAF V600E ясно отграничи пациентите с сHCL, докато мутацията не беше установена при vHCL и SMZL ($p < 0.001$).

Заключение: Комплексният клинично-лабораторен подход позволява надеждно отграничаване на обособени нозологични категории и избор на оптимална терапия.